

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem ve věci

žalobce: **A. H. M A.,**
státní příslušnost Království Saúdská Arábie
zastoupeného Mgr. Faridem Alizeyem, advokátem
sídlem Stodolní 7, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

proti

žalované: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 12. 2018, č. j. CPR-37418-2/ČJ-2018-930310-V-241, o správním vyhoštění

takto:

I. Žaloba se zamítá.

- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Česká republika **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 13. 12. 2018, č. j. CPR-37418-2/ČJ-2018-930310-V-241 bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 9. 11. 2018 č. j. KRPT-25732-19/ČJ-2018-070022, jímž bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 a 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky v platném znění, uloženo správní vyhoštění a byla stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce pěti měsíců.
2. Žalobce podal v zákonné lhůtě u zdejšího soudu včasnou žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 12. 2018, č. j. CPR-37418-2/ČJ-2018-930310-V-241, ve které žalované jakožto odvolacímu orgánu vytýkal postup v rozporu s ust. § 2, § 3, § 4 odst. 1, § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád. Zdůraznil, že po celou dobu existoval u něj důležitý osobní zájem na setrvání na území České republiky se zřetelem k jeho současnému zdravotnímu stavu v důsledku, kterého podstupuje již dříve indikovanou léčebnou terapii s velmi pozitivním výsledkem. Žalovaná v jeho případě neaplikovala ust. § 174a zákona o pobytu cizinců a podle žalobce svým jednáním porušila též ust. § 176a odst. 1 písm. a) bod 2 téhož zákona, neboť vycestování by pro žalobce mohlo znamenat prohloubení jeho zdravotního stavu, které by mohlo vést k náhlému úmrtí. Žalobce dodal, že se v žádném případě nemíní dopustit obcházení zákona; naopak měl snahu svůj pobyt legalizovat tím, že cestovní doklad zaslal do Německa, kde mu mělo být vystaveno nové schengenské vízum.
3. Žalovaná ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 13. 12. 2018, č. j. CPR-37418-2/ČJ-2018-930310-V-241 a připojeným správním spisem Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort sp. zn. KRPT-25732/ČJ-2018-070022 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud přitom přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání žalobu napadeného rozhodnutí (ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících ze správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že:

- podle úředního záznamu ze dne 8. 11. 2018 byla v tento den provedena pobytová kontrola v Lázních Klimkovice, Hýlov 24, při které byl kontrolován žalobce. Žalobce při kontrole předložil kopii svého cestovního dokladu č. X, z něhož bylo zjištěno, že mu dne 25. 7. 2018 bylo uděleno v Saúdské Arábii na generálním konzulátě Francie schengenské vízum č. X s platností od 25. 7. 2018 do 24. 7. 2020 s délkou pobytu na 90 dní s počtem vstupu „MULT“. Žalobce vstoupil na území členských států Evropské unie přes letiště Václava Havla v Ruzyni dne 2. 8. 2018. Poté ihned odcestoval do sanatoria Klimkovice jako pacient, kde se léčí po pádu z koně (ochrnutí). Lhůta k oprávnění pobytu uplynula v jeho případě dne 30. 10. 2018 a na území smluvních států Evropské unie pobývá od 31. 10. 2018, tj. celkem 9 dní ke dni konání kontroly bez platného víza;

- podle zprávy vystavené Sanatoriem Klimkovice dne 29. 10. 2018 byla u žalobce diagnostikována paraplegie a tetraplegie, stav po úraze hrudní páteře v červnu 2016, fraktura Th2 léčena zadní hrudní fixací Th2-8, stav po odstranění kovového materiálu – operace dne 30. 6. 2018. U žalobce byla indikována balneoterapie, žalobce, jakožto pacient je mobilní na invalidním vozíku, po operaci hrudní páteře byl přijat ke zlepšení celkové kondice a soběstačnosti. Potřebuje pomoc při některých životních úkonech, v nichž je nesoběstačný. Naordinované procedury toleruje dobře a s efektem a je vhodné další pokračování v rehabilitační léčbě;

- dne 8. 11. 2018 bylo vydáno oznámení o zahájení správního řízení s žalobcem ve věci správního vyhoštění z území členských států Evropské unie;

- dne 11. 8. 2018 byl s žalobcem sepsán protokol o výsledku, z něhož krajský soud zjistil, že žalobce byl seznámen se skutečnostmi uvedenými ve výše citovaném úředním záznamu ze dne 8. 11. 2018 a vypověděl, že přicestoval do České republiky dne 2. 8. 2018 s tím, že se přijel léčit v Lázních Klimkovice po ochrnutí v důsledku pádu z koně. Po celou dobu pobytu tedy podstupuje rehabilitaci. Na území České republiky či Evropské unie nemá žádnou osobu, kvůli které by ukončením jeho pobytu došlo k nepřiměřenému zásahu do soukromého a rodinného života. Nemá zde žádné společenské, kulturní ani ekonomické vazby. Je si vědom svého nelegálního pobytu po datu 30. 10. 2018, tehdy nevycestoval, neboť si nechal prodloužit pobyt v Německu přes svého známého, jemuž poslal cestovní pas poštou. Doposud se mu však pas nevrátil;

- ze závazného stanoviska Ministerstva vnitra ČR, odboru azylové a migrační politiky ze dne 9. 11. 2018, že vycestování žalobce do Saúdské Arábie je možné.

6. Správní spis správního orgánu I. stupně obsahuje dále záznam o seznámení žalobce s podklady řízení ze dne 9. 11. 2018, rozhodnutí správního orgánu I. stupně o udělení správního vyhoštění žalobci ze dne 9. 11. 2018. Součástí správního spisu je i odvolání žalobce podané téhož dne, tj. 9. 11. 2018, v němž uvedl, že se do České republiky přijel léčit a po absolvování některých procedur v sanatoriích Klimkovice cítí zlepšení, přičemž jeho léčba vyžaduje více času. O tom, do kdy má platné vízum věděl, zkoušel si ho domluvit v jiném státě Evropské unie, aby v České republice mohl legálně zůstat s platným vízem, ovšem bohužel mu to nevyšlo.

7. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států až na tři roky, pobývá-li cizinec na území bez víza, ač k tomu není oprávněn, nebo bez platného oprávnění k pobytu.
8. Podle ust. § 174a téhož zákona při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.
9. Shora uvedenými listinnými důkazy obsaženými ve správním spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce pobýval na území České republiky od 31. 10. 2018 do 8. 11. 2018 bez platného víza, ač k tomu nebyl oprávněn. Žalobce ostatně tuto skutečnost v průběhu správního řízení ani nepopíral, svého nelegálního pobytu na území České republiky si byl vědom a snažil se nechat si prodloužit pobyt prostřednictvím svého známého v Německu, kam za tímto účelem odeslal svůj cestovní doklad. Za této situace správní orgán I. stupně nepochybil vydáním rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce ve smyslu shora citovaného ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb. Jak dále oba správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí uvedly, došlo u žalobce k porušení právní povinnosti pobývat na území České republiky s platným vízem podle ust. § 103 odst. 1 písm. n) citovaného zákona, podle kterého je cizinec povinen pobývat na území pouze s platným cestovním dokladem a vízem.
10. Z listinných důkazů také vyplynulo, že na území členských států Evropské unie, tj. na letiště Václava Havla v Praze Ruzyni žalobce přicestoval dne 2. 8. 2018 a poté ihned odcestoval do Lázní Klimkovice, kde započal léčbu formou balneoterapie. Žalobce přicestoval na základě krátkodobého schengenského víza uděleného v Saúdské Arábii na generálním konzulátě Francie č. X s délkou pobytu na 90 dní platného od 25. 7. 2018 do 24. 7. 2020 s počtem vstupů „MULT“. Do 90 dnů oprávněného pobytu však nevycestoval a nevyřídil si žádné pobytové oprávnění v důsledku čehož od 31. 10. 2018 do 8. 11. 2018, kdy byl kontrolován cizineckou policií, pobýval na území České republiky nelegálně. K žalobním bodům spočívajícím ve vytýkaném údajném porušení citovaných ustanovení správního řádu musí krajský soud podotknout, že byly v žalobě uvedeny natolik nekonkrétně a obecně, že je nebylo možno blíže přezkoumávat. Jediným přezkoumatelným žalobním bodem byla námitka uplatněná stejně jako v odvolání žalobce proti správnímu rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tedy potřeba pokračovat v léčení započatém v Lázních Klimkovice. Bylo však plně na žalobci, aby si zajistil a požadoval vízum v takovém rozsahu, ve kterém by bez problémů mohl absolvovat potřebnou lázeňskou léčbu. Žalobce měl tedy možnost upravit svůj pobyt na základě dlouhodobého

víza za účelem léčení, případně na základě dlouhodobého pobytu; tuto možnost však nevyužil. Jestliže tak žalobce neučinil, dostal se sám svým zaviněním do situace, kdy porušil výše citovaná zákonná ustanovení. Zcela nepochopitelná je pak krajskému soudu žalobní výtká spočívající v porušení ust. § 176a odst. 1 písm. a) bod 2 zákona o pobytu cizinců, který se týká právní úpravy nákladů za zdravotní služby spojené s průběhem doby k vycestování z území. Jestliže v tomto směru bylo poukázáno na skutečnost, že „vycestování by mohlo vést k prohlubování zdravotního stavu žalobce, které by mohlo vést k náhlému úmrtí“ pak tuto skutečnost rozhodně žádný předložený listinný důkaz nedokládá; naopak lékařská zpráva vystavená sanatoriem Klimkovice dne 29. 10. 2018 hovoří o tom, že žalobce dobře toleruje naordinované procedury a to i s efektem a nevyplývá z ní žádné nebezpečí spojené s transferem žalobce do země původu. Konečně, co se týče žalobní námitky ohledně „neaplikování ust. § 174a zákona o pobytu cizinců“ musí krajský soud poukázat na samotnou výpověď žalobce učiněnou před správním orgánem do shora uvedeného protokolu, z něhož vyplynulo, že vydáním rozhodnutí o jeho správním vyhoštění nehrozí nepřiměřený zásah do jeho soukromého či rodinného života, tak jak to má na mysli uvedené zákonné ustanovení. Žalobce totiž v tomto směru sám vypověděl, že na území České republiky nemá žádné společenské ani kulturní vazby ani ekonomické závazky a že zde nemá žádné rodinné nebo příbuzenské vazby.

11. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu žalobce jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
12. O nákladech řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěch neměl a žalované podle obsahu spisu žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly.
13. České republice nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť tyto náklady vznikly na tlumočném, které podle ust. § 36 odst. 2 s.ř.s. hradí ze zákona stát.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava dne 14. března 2019

JUDr. Petr Indráček
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje

Pro nepřítomnost soudce dle § 158 odst. 1 o.s.ř. podepsala
Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně